

brand». Zoo zijn de bezwarende bewijsmiddelen vernietigd en ook de Koning maakt zich kort daarop uit de voeten.

Nu wij, door authentieke stukken voorgelicht, getuigen zijn geweest van de wording en vernietiging van dezen nadruk, willen wij den afloop der procedure tegen het viertal, dat er aan schuldig was, evenzoo zoeken te leeren kennen en dit zal ons te gemakkelijker vallen, daar de vlucht van drie der deelhebbers den gang der zaak zeer vereenvoudigde.

Daar Holtus in verzekerde bewaring was en de anderen buiten 's lands zwierven, behoefde men zulk een grooten spoed niet te maken en de Crimineele Officiersrolle van 1706—1784 meldt ons dan ook, dat twee der drie voortvluchtigen eerst den 19 December zijn gedagvaard om op 3 Januari 1782 voor Schepenen te compareeren. Aan deze oproeping werd natuurlijk niet voldaan, evenmin als aan de daarop gevolgde citaties, die de drie afwezigen golden (1) en plaats hadden 24 Januari, 21 Februari en 14 Maart 1782. Drie maanden na de laatste oproeping, werden zij eindelijk bij verstek veroordeeld tot bannissement en boete.

Hiermede zou het eerste bedrijf van deze zaak zijn afgespeeld, ware Hendrik Holtus niet nog altijd in hechtenis geweest. Zijn verraad was echter niet met invrijheidstelling beloond en onthief den schuldige evenmin van de te betalen boete. Wij moeten het, naar ik meen, aan dit laatste toeschrijven, dat (2) de procureur Pieter Beyerman op 7 December 1781, «uit naam en in 't bijzijn van Hendrik Holtus, thans gedetineerde, en van zijne echtgenoote declareert, dat zij, door geleden schaden en misfortuynen, buiten staat zijn geraakt derzelve Crediteuren hun geheel achterwezen te kunnen voldoen en betalen, en derhalven

(1) Criminele Officiersrolle 1706—1784.

(2) Resolutiën van de Heeren van de Weth 1781.